

ÎNCHEIERE

30 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Iurie Bejenaru
Mariana Pitic

examinînd, fără înștiințarea participanților la proces, chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Lerus Vox”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „Transplus” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Lerus Vox” cu privire la încasarea datoriei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 iulie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Lerus Vox” și menținută hotărîrea Judecătoriei Hîncești din 15 aprilie 2016,

c o n s t a t ă

La 08 februarie 2016, SRL „Transplus” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Lerus Vox” cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că în baza contractului nr. 07 din 01 octombrie 2015 încheiat cu SRL „Lerus Vox”, s-a obligat de a transporta încărcătura de la șantierul de construcție din str. Bogdan Petriceicu Hașdeu, mun. Chișinău, iar SRL „Lerus Vox” – de a achita costul serviciilor conform tarifelor convenite de părți în anexa contractului.

Declară SRL „Transplus” că a prestat servicii de transport pârâtei, fapt confirmat prin facturile fiscale, foile de parcurs și bonurile beneficiarului semnate de ambele părți, ca urmare acumulându-se o datorie în sumă de 247 376 lei pe care SRL „Lerus Vox” refuză să o achite.

Susține că, la 30 noiembrie 2015 în adresa SRL „Lerus Vox” a fost expediată o somație, încercînd astfel soluționarea litigiului pe cale amiabilă, însă pârâta nu și-a executat obligația nici pînă în prezent.

Cere SRL „Transplus” încasarea din contul SRL „Lerus Vox” în beneficiul său a datoriei în sumă de 247 376 lei, penalității de întârziere în sumă de 16 120, 89 lei și compensarea taxei de stat.

Pe parcursul examinării pricinii, la 15 aprilie 2016, SRL „Transplus” și-a concretizat pretențiile, indicînd că pârâta după adresarea cu prezenta cerere de chemare în judecată a achitat o parte din datorie în mărime de 5000 lei, astfel

solicitând încasarea din contul SRL „Lerus Vox” în beneficiul său a datoriei în mărime de 242376, 80 lei, penalității de întârziere în mărime de 37 922, 46 lei și compensarea taxei de stat în mărime de 8410 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Hîncești din 15 aprilie 2016, acțiunea a fost admisă și încasată din contul SRL „Lerus Vox” în beneficiul SRL „TransPlus” suma de 242 376, 80 lei cu titlu de datorie, 37 922, 46 lei cu titlu de penalitate pentru neexecutarea obligațiilor contractuale și 8410 lei cu titlu de taxă de stat.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21 iulie 2016, a fost respins apelul declarat de către SRL „Lerus Vox” și menținută hotărârea Judecătorei Hîncești din 15 aprilie 2016.

Atât prima instanță, cât și instanța de apel analizând circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei au constatat că reclamanta și-a executat obligațiile asumate conform contractului încheiat, iar pârâta a executat obligația de plată numai parțial, astfel fiind întemeiate pretențiile cu privire la încasarea datoriei și penalității de întârziere.

La 09 august 2016, în termenul prevăzut de art. 434 CPC, SRL „Lerus Vox” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerând admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 iulie 2016 și hotărârii Judecătorei Hîncești din 15 aprilie 2016 cu remiterea pricinii spre rejudecare în prima instanță.

În susținerea recursului SRL „Lerus Vox” a invocat ilegalitatea și netemeinicia hotărârilor instanțelor de judecată ierarhic inferioare, deoarece nu au fost constatate și elucidate pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii, fiind aplicate eronat normele de drept material și procedural.

Declară că la examinarea pricinii instanța de apel a apreciat arbitrar înscrisurile care confirmă că instanța de fond nu a respectat procedura legală de citare a pârâtei, întrucât locul de reședință al pârâtei a fost și este cunoscut – str. Chișinăului 10, of. 58, or. Hîncești, iar mențiunea oficiului poștal precum că destinatarul s-a mutat este una eronată, fapt confirmat prin extrasul din registrul de stat al persoanelor juridice.

De asemenea SRL „Lerus Vox” a indicat că, în condițiile în care nu i-a fost comunicat locul, data și ora ședinței de judecată, aceasta a fost lipsită de dreptul la apărare.

Susține recurenta că instanța de fond eronat a apreciat drept probă factura fiscală nr JB2226640 din 18 noiembrie 2015 în sumă de 73 582, 80 lei, precum și foile de parcurs privind transportarea încărcăturii de către SRL „Transplus” către SRL „Lerus Vox”, deoarece acestea nu sunt semnate și ștampilate de intimat, iar ca prestator de servicii figurează altă persoană.

La 18 octombrie 2016, în adresa intimatei SRL „Transplus” a fost expediată copia recursului declarat de către SRL „Lerus Vox” cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

La 08 noiembrie 2016 SRL „Transplus” a depus referință indicând că argumentul recurente-pârâte precum că nu a fost respectată procedura de citare legală, este eronat, deoarece cererea de chemare în judecată și actele anexate la această au fost expediate prin poștă cu scrisoare recomandată la adresa recurente-pârâtă indicată în extrasul din registrul de stat, însă potrivit mențiunii oficiului poștal, destinatarul s-a mutat cu sediul, ulterior pârâta fiind citată public.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile și obiecțiile expuse în referință, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ

al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către SRL „Lerus Vox” este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Conform prevederilor art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de către SRL „Lerus Vox” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de către instanțele de judecată ierarhic inferioare și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Nu poate fi reținut argumentul recurenteii SRL „Lerus Vox” precum că instanța de fond nu a respectat procedura legală de citare a pârâtei, întrucât informația cu privire la cererea de chemare în judecată, actele de procedură și citația au fost expediate prin scrisoare recomandată fapt confirmat prin avizul de recepție/livrare nr. CN 07 din 12 februarie 2016 la adresa juridică a pârâtei indicată în extrasul din registrul de stat al persoanelor juridice nr. 2438 din 02 februarie 2016, însă înmânarea citației nu a fost posibilă, deoarece conform mențiunii oficiului poștal din adeverința F. 20 „destinatarul s-a mutat cu traiul” (f.d. 25-27).

Faptul că mențiunea efectuată de către Oficiul Poștal pe avizul de livrare a corespondenței precum că „destinatarul s-a mutat cu sediul (traiul)” este greșită, nu a

fost probat de către recurenta SRL „Lerus Vox”. Or, aceasta nu s-a adresat către administrația oficiului poștal privind efectuarea unei anchete de serviciu și constatarea erorii.

Citarea publică a pârâtei nicidecum nu încalcă drepturile procedurale ale acesteia, or potrivit art. 108 alin. (1) și (5) CPC dacă locul de aflare a pârâtului nu este cunoscut și reclamanta dă asigurări că, deși a făcut tot posibilul, nu a reușit să afle domiciliul acestuia, președintele instanței dispune citarea acestuia prin publicitate. Publicarea în presă se consideră citare legală. Dacă locul de aflare a pârâtului nu este cunoscut, instanța va examina pricina după expirarea termenului de publicitate.

Cu referire la argumentul recurenteii precum că instanța de fond eronat a apreciat drept probă factura fiscală nr JB2226640 din 18 noiembrie 2015 în sumă de 73 582, 80 lei, precum și foile de parcurs privind transportarea încărcăturii de către SRL „Transplus” către SRL „Lerus Vox”, reiterăm că acest motiv a fost invocat și în instanța de apel, instanțele ierarhic inferioare expunându-se în modul prevăzut de lege.

Alte argumente invocate în recursul declarat nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei pentru casarea deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din CPC are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și de drept procedural, verificându-se exclusiv legalitatea deciziei adoptate, dar și nu temeinicia în fapt a acesteia.

Distinct de cele relatate, se reiterează că conform jurisprudenței degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, recursurile trebuie să fie efective, adică să dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (speța Purcell c. Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor indicate în procesul judecării pricinii, asupra cărora instanțele de judecată ierarhic inferioare s-au pronunțat deja în modul corespunzător.

Astfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către SRL „Lerus Vox” ca inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. art. 269-270, art. 431 alin. alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440, CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către SRL „Lerus Vox” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic